

Naar Udkastets § 193 1ste Stykke ikke lader de almindelige Drabsstraffe komme til Anvendelse paa den, der dræber en Anden efter dennes bestemte Begjæring, men istun- forbedringshuusarbejde eller under særdeles for- mildende Omstændigheder endog Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, skal det blot bemærkes, at Landets Domstole alle- rede nu opfatte Forholdet paa denne Maade. (Højesteretsdom 8de Juni 1859, Tidenden S. 244.)

3 Paragraphens 2det Stykke fastsættes Straf af Fængsel for den, som hjælper en Anden til at begaae Selvmord, hvilken Straf ligeledes er bragt i Anvendelse af Højesteret (Dom af 22de October 1858, Tidenden S. 383).

3 Udkastets § 194 findes Reglerne om Børns Udsættelse og dermed beslægtede Forbrydelser. De nugældende Bestemmelser herom findes i Lovens 6—6—10, jfr. Forord- ningen 19de November 1751, der sætter Livs- straf for at henlægge Barnet paa vild Mark, hvor Folk ikke ere eller lettelig formodes at komme, men i andre Tilfælde foreskriver Straf af Kogstrykning og offentligt Arbejde paa Livstid. Udkastet har saaledes væsentlig nedsat Straffen, medens det dog for de grovere Tilfælde har bestemt en meget betydelig Straf, nemlig indtil 12 Aars Tugthuusarbejde. Det har endvidere udvidet Bestyttelsen ogsaa til andre hjælpe- løse Personer, som staae under den Styr- diges Varetagt. Udvalget skal blot som Re- dactionsforandring foreslaae, at Ordene „i hjæl- peløs Tilstand“ flyttes hen til Slutningen af Sætningen (Endringsforslag Nr. 91).

Udkastets § 196 sætter Straf af Bøder eller Fængsel for den, som undlader at komme den, som er stædt i Livsfare, til Hjælp, naar det var ham muligt uden Fare for Liv eller Helbred, samt for den, der ikke sørger for Anvendelse af Redningsmidler paa Hængte, Drukne eller paa anden Maade tilfyneladende Omkomne. Disse Regler hvile paa den Sæt- ning, at det er enhver Borgers Pligt saavidt muligt at forebygge Tab af Menneskeliv, og ere i det Hele stemmende med Frdn. 4. Aug. 1819. Man skal blot bemærke, at det er en Betingelse for Paragraphens Anvendelse, at den

Paagjældende omkommer, og at det ikke kan fritage den Skyldige for Ansvar, at den Anden virkelig var omkommen, forinden han kom til, naar dette dog ikke kan antages at have staaet klart for ham.

Rittende Capitel.

Om Vold paa Personer og Legems- beskadigelse.

Udkastet har i dette Afsnit bevaret den i Forordningen 4de October 1833 brugte Ramme, idet der paa samme Maade som i denne Lov skjælnes mellem de forskjellige ydre Føl- ger af Volds handlingen. Der opstilles 3 Classer af Tilfælde:

1) Overfald med Hug og Slag eller an- den personlig Vold, hvorved der ikke tilføies Saar eller anden Skade, § 197.

2) Lemlæstelse, Berøvelse af Syn- net eller Hørelsen eller anden lignende stor Skade, § 201, samt

3) de mellemliggende Tilfælde, § 200, Til- føielse af Saar eller Skade paa Helbred af mindre Betydning end efter § 201.

For den første Klasse er den alminde- lige Straf Bøder, men den kan dog stige til Fængsel, navnlig ved overlagt Vold; for den anden Klasse i Almindelighed Straf ar- bejde indtil 12 Aar, forsaavidt Staden ikke maa tilskrives mere tilfældige og usandsyn- lige Omstændigheder, da den i saa Fald kan nedfattes indtil 4 Maaneders simpelt Fængsel. For den tredje Klasse er endelig den sæd- vanlige Straf Fængsel, men denne kan under stærpende Omstændigheder stige til Strafarbejde (indtil 4 Aar) og under formildende Omstæn- digheder nedfattes til Bøder, ikke under 20 Rd.

Derimod har Udkastet for en stor Deel op- givet de mange Underafdelinger, som Forord- ningen 4de October 1833 opstiller af Hensyn til det indre Moment (Forstjælligheden i